

ת"פ 4713/07/18 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר שוכמכר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 4713-07-18 מדינת ישראל נ' שוכמכר
לפני כבוד השופטת נעה תבור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שחר כ"ץ

המאשימה

נגד

אלכסנדר שוכמכר
ע"י ב"כ עו"ד יורם סגי-זקס

הנאשם

הכרעת - דין

כתב האישום ותשובת הנאשם

1. כתב האישום (כפי שתוקן) מייחס לנאשם עבירות גידול סמים, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והפרעה לשוטרים במילוי תפקידו.
2. על פי עובדות כתב האישום בתאריך 1.7.17 שכר הנאשם דירה ברחוב מירון 6 בתל אביב. כחצי שנה לפני יום החיפוש בתאריך 19.6.18 הקים הנאשם בדירה מעבדת סמים שכללה אמצעי תאורה, מאווררים ומזגן, אמצעי דיכוי, מבחנות, מדי טמפרטורה וטיימרים והכל לשם הפקת הסמים. הנאשם גידל בשני חדרים נפרדים בדירה, בתוך עציצים, סמים מסוג קנבוס במחזורים של חודשיים ולאחר גידולם השתמש בייחורים לשם גידול סמים במחזורים הבאים.
3. בחדר הראשון גידל הנאשם 18 שתילים של סם במשקל כולל של 2,692.68 גר' ובחדר השני גידל 65 שתילים במשקל 2,220 גר' נטו. כמו כן החזיק סמים שלא לצריכה עצמית: 2,151.35 גר' קנבוס, סם מסוג THC DELTA9 במשקל 55.41 גר', 10 יחידות נוזל סם מסוג THC DELTA9. עוד נטען בכתב האישום שכאשר דפק שוטר על דלתו של הנאשם הפריע הנאשם למילוי תפקידו בכך שברח מבעד לחלון ועבר לדירה סמוכה.
4. הנאשם לא כפר בגידול הסמים וגם לא באחזקתם. עם זאת ביקש הנאשם לפסול את הודאתו הראשונה במשטרה על פי כללי הפסלות שנקבעו בחוק ובפסיקה. כן עתר לביטול כתב האישום בשל טענות הגנה מן הצדק ולחילופין ביקש לקבוע כי הכמויות שנתפסו קטנות יותר ומדובר בסם שגידל לשימוש העצמי בלבד.

קבילות ההודאה הראשונה במשטרה

5. הסנגור ביקש שלא לקבל את הודעתו הראשונה של הנאשם (ת/4). טענות ההגנה הן כי ההודעה נגבתה מבלי שניתנה לנאשם אפשרות תקינה להתייעץ עם עו"ד. הנאשם נפגש עם עורך הדין של חברו שנתפס איתו בדירה וההתייעצות ביניהם נמשכה שניות אחדות בעמידה במסדרון תוך שהחוקרים מאיצים בנאשם לסיימה. לכך הוסיף כי הודאתו נמסרה לאחר 24 שעות ללא שינה וללא אוכל ולאחר שגם התשאול בשטח נעשה מבלי שהודעה לו זכותו להתייעץ עם עו"ד.
6. עוצמת ההגנה הטמונה בטענה בדבר פסלות ההודעה מוגבלת מלכתחילה, שכן אין מחלוקת כי לאחר ההודעה הראשונה נגבו שתיים נוספות וכי לגבי אלו אין כל טענה. משכך נותרות בעינן הודאת הנאשם בחקירה השניה שאף בה הודה בגידול הסמים בדירתו ובכך שהכמות שנתפסה כולה שלו (ת/8 ש' 60 ואילך). כמו כן נותרת במלוא עוצמתה הודאת הנאשם באותם דברים בעת עדותו בבית המשפט.
7. אבחן בנפרד את הטענות לענין ההודעה ולענין התשאול.

קבילות ההודעה

זכות ההיוועצות

8. מקובלת עלי טענת הסנגור כי היוועצות עם סנגור שנמצא בדרכו החוצה ואשר הוזמן לייצג חשוד אחר וכל כולה נמשכת שניות אחדות אינה מימוש רציני של זכות ההיוועצות. התייעצות עם עורך דין הוכרה כאחת מזכויות הבסיס של החשוד וממנה נובעת חובה להודיע לו על קיום הזכות ובנוסף מתן אפשרות לממש אותה באופן אמיתי. על חשיבות הזכות עמד לאחרונה בית המשפט העליון בע"פ 2868/13 חייבטוב נ' מדינת ישראל (02.08.2018), שם בפסקאות 90-92 לפסק דינו של כב' השופט שהם.
- אני נותנת אמון בדברי הנאשם לפיהם בפועל זכותו להתייעץ לא מומשה באופן ממשי נוכח טיב ההתייעצות כפי שתוארה על ידו. השאלות הן האם מוטלת על חוקר המשטרה החובה לוודא מה טיב מימוש הזכות וכיצד עליו לעשות זאת. ברור שחוקר המשטרה אינו בעל מיומנות ואף לא הזכות להעריך את השירות המקצועי שמספק עורך הדין. במקרה דנן, החוקר מילא את תפקידו, מסר לנאשם על זכויותיו, שאל את החשוד אם התייעץ וזה השיב בחיוב ולא העלה כל קושי (ת/4 ש' 5). אין כל ראייה לכך שהחוקר דחק בנאשם לסיים ההתייעצות או בכלל נכח במקום ולא הועלתה טענה שהחוקר היה חלק מקונספירציה שתכליתה להוציא הודאת שווא מן הנאשם או חלק מהליך מניעת שינה והרעבה, שבסופו יעוץ בלתי מספיק. החוקר הגיע לעבודתו בשעות הבוקר, הציג לחשוד את זכויותיו ומשלא הועלתה כל הסתייגות מצד הנאשם ולו עצמו לא היתה כל ידיעה על פגם ביעוץ, המשיך בחקירה. החוקר העיד שלו היה הנאשם מעלה בפניו קושי בזמן אמת היה נותן לכך מענה (עמ' 22 ש' 16, עמ' 23 ש' 11). כן העיד על כך שבטרם חקירת הנאשם הוסברו לו החשדות והוקראו לו זכויותיו והנאשם אף חתם על טופס המאשר שהבין את הדברים ואף התייחס לתוכנו כפי שנראה בסרטון 6/ת (עמ' 21 ש' 9 ות/4). בסרטון ובתמליל החקירה ניתן לראות שהחוקר מוודא עם הנאשם שהדברים ברורים לו ועושה זאת באדיבות וללא לחץ. בחקירתו הנגדית נשאל החוקר והשיב שהנאשם התייעץ עם עו"ד שייצג את החשוד הנוסף אך ציין שלא ידע באותו שלב אם קיים ניגוד עניינים בין השניים (עמ' 21 ש' 26). בהתנהגות גובה ההודעה לא נפל פגם.

9. השאלה הבאה היא האם כאשר לימים מוכח פגם אוביקטיבי שהחוקר לא היה מודע אליו יש בכך להביא

לפסלות ההודאה. כבכל פגם יש לבחון אותו על רקע המבחנים שנקבעו בפסיקת בית המשפט העליון: עוצמת הפגם, הנזק שהסב להגנת הנאשם והאפשרות לתקנו בדרך אחרת, ראו ההלכה הנוהגת מאז פסק הדין בע"פ 5121/98 יששכרוב נ' התובע הצבאי, פ"ד סא(1) 461 (2006). בענייננו קיים פגם אבל העובדה שהנאשם לא אמר זאת בזמן אמת מנעה אפשרות תיקונו באופן מיידי. העובדה שהחוקר עצמו לא היה מודע לפגם ובוודאי שלא חפץ בו, מפחיתה מחומרתו. גם בענין הנזק שנגרם להגנת הנאשם, לא מצאתי כי נגרם נזק משמעותי. בדיעבד אין מחלוקת לגבי אמיתות עיקרי הדברים שאמר הנאשם באותה הודאה ראשונה. למעשה מתוך כל האמרות באותה הודעה הנאשם מתכחש רק לפרטים בדבר אספקת סם באופן חד פעמי למישהי חולת סרטן ולאספקת סם לחבר שנתפס איתו בדירה. במהלך הראיות נשמעו שתי עדויות חיצוניות, אחת מהן של החבר והשניה של עד הגנה ושתייהן סיפקו ראיות לאספקת סם. עדויות אלו מבהירות שלא נגרם לנאשם כל נזק ראייתי שכן גם אלמלא אמרתיו באותה הודעה ראשונה היו ראיות חיצוניות לאספקה. יש לזכור כי כבר בשלב ראשון של החקירה הממצאים היו קשים להתמודדות עבור הנאשם שכן המעבדה נתפסה בדירתו. קשה להעלות על הדעת התנהגות של הנאשם שהיתה משנה באופן מהותי את מצבו הראייתי, בין שהיה שותק ובין כשמסר גרסה. בנוסף, לא מצאתי כל סיבה לפסול דווקא את שתי האמרות הנוגעות לאספקת הסם ואשר קיבלו נפח קטן מאד מכלל ההודעה. הנאשם לא סיפק כל הסבר לשאלות כיצד רוב רובה של ההודעה הוא אמת וכיצד השפעת תנאי הלילה הקשים וחוסר היעוץ באו לידי ביטוי אך ורק בנתון בדבר אספקת הסם לחבר ולחולת הסרטן. לפיכך כאשר החוקר עצמו נהג כשורה ולא מצאתי כי נגרם לנאשם נזק ראייתי בשל אותה הודעה, ברי שהסעד המבוקש על ידו של בטלות ההודעה הוא מרחיק לכת.

נסיבות מתן האימרה

10. עילת פסלות נוספת עליה נשענה ההגנה היא זו הקבועה בסעיף 12 לפקודת הראיות [נוסח חדש] תשל"א-1961 היינו כי בשל נסיבות מתן האימרה, לא מדובר בהודיה שניתנה באופן חופשי ומרצון. הנאשם סיפר בעדותו שבליילה שקדם לגביית ההודעה השאירו אותו אזוק בתא קטן ומואר שלא אפשר לו לישון וכל הלילה השקו אותו בקפה כדי להחזיקו ער (עמ' 76 ש' 6). לדבריו בעקבות התנאים הגיע לחקירה בבוקר מבולבל מטושטש וחסר יכולת להבין במאה אחוז את מה שהתרחש סביבו (עמ' 76 ש' 22). אור בלינדר, חברו של הנאשם שנעצר יחד איתו, סיפר אף הוא שלא ישנו בלילה, שנאמר להם שיקחו אותם לחקירה ושקיבלו קפה שהשאיר אותם ערים. לדבריו כעבור 24 שעות קיבלו לחם עם שוקולד אבל הנאשם אינו אוכל פחמימות ולכן לא יכול היה לאכול את זה.

11. אור לא העיד על היותם אזוקים בשעות הלילה ואף לא נשאל על כך על ידי הסנגור. מדובר בעד שהיה במקום ואין לי ספק שלו היו כך הדברים היה מספר זאת או לכל הפחות מאשר לשאלת ההגנה. הנאשם עצמו לא העלה את טענת האיזוק בהודעתו השניה שבה מנה את כל הפגמים שנפלו בהודאה הראשונה ולאחר שהתייעץ עם בא כוחו (ת' 8 ש' 45 ואילך). נתונים אלו מחלישים מאד את הטיעון בענין האיזוק הממושך והמיותר. גם לגבי האוכל מסר הנאשם באותה הודעה ש"האכילו אותנו פעם אחרונה איפשהו באמצע הלילה" (שם בש' 51). הנאשם לא העלה טענה בענין צורך בהתאמת המזון. הנאשם לא אמר שהוא רעב או נמצא ללא מזון ואין אינדיקציה לכך שנמנע ממנו מזון 24 שעות, שכן נעצר בשעות אחר הצהריים ונחקר בשעות הבוקר.

קבילות ההודעה הראשונה - סיכום

12. אין לי ספק שהמעצר והחקירה היו טראומטיים עבור הנאשם. בשום אופן איני מקלה ראש בעוצמת החוויה הקשה עבור מי שזהו מפגשו הראשון עם המשטרה. התנאים הקשים מצטרפים לבהלה ולפחד, קולות המעצר, הריחות והמפגש עם תא מעצר כולם קשים מאד, מפחידים ומערערים. עם זאת לא הוכחו נסיבות השוללות את

רצונו החופשי של הנאשם או לכך שנחצו על ידי השוטרים גבולות אסורים וכי היה במעשיהם משום פגיעה משמעותית וחמורה באוטונומיה הרצון ובחופש הבחירה של הנאשם במסירת הודאתו בחקירה (ראו בהקשר זה את ההלכה הנוהגת כפי שסוכמה בפסקאות 83-84 לפסק הדין בעניין חייבטוב שצוטט לעיל). גם בענין זה אי אפשר להתעלם מכך שהנאשם לא העלה טענות כאלו בהזדמנות הראשונה בפני החוקר שגבה הודעתו.

13. בעת שמיעת הראיות התקבלה ההודעה שבמחלוקת מבלי להכריע בדבר קבילותה ומשקלה. עתה כששמעתי את הראיות עד תום וצפיתי בסרטון המתעד את אופן גביית ההודעה אני קובעת שההודעה קבילה ובעלת משקל ראיתי מלא.

קבילות התשוא

14. השוטר יצחק וקנין פירט בדוח הפעולה (ת/16) כיצד הריח ריח חריף של סמים מדירתו של הנאשם ולאחר שדפקו על הדלת והזדהו כשוטרים שמע צעדים מתוך הדירה ובכל זאת איש לא פתח את הדלת. השוטר הזעיק פורץ משטרתי ששב והודיע על כך שמדובר במשטרה וכי אם לא יפתחו את הדלת היא תיפרץ ולאחר כל אלו נפרצה הדלת והשוטרים נכנסו לדירה ומצאו אותה ריקה מאדם אך מלאה בסמים. השוטר זיהה אפשרות מעבר לדירה הסמוכה דרך המרפסת ולכן דפקו השוטרים על דלת הדירה הסמוכה. הפעם פתחו להם הנאשם וחברו, השוטרים הזדהו והודיעו לשניים על מעצרו בחשד לגידול סמים והכשלת שוטר. השוטר פירט בדוח הפעולה כי הודיע לנאשם ולחברו שהם רשאים לשמור על זכות השתיקה שכל דבר שיאמרו יוכל לשמש נגדם כראיה ושיש להם זכות להיוועץ עם עו"ד ושאלם אין ביכולתם לממן עו"ד יקבלו עו"ד מטעם הסנגוריה.

15. האופן שבו מתוארים הדברים בדוח הפעולה אינו מעלה כל פגם בהתנהגות השוטרים ובקבילות התשוא. עם זאת הסנגור העלה אפשרות כי הדברים בשטח לא היו כפי שנכתבו בדוח הפעולה ובעיקר ביסס הטענה על העובדה שנוסח האזהרה לא הופיע בדוחותיהם של יתר השוטרים שנכחו במקום ובעדויותיהם אישרו שלו היו שומעים זאת היו מפרטים זאת בדוחות הפעולה שלהם.

16. השוטר וקנין, שכתב כי הזהיר את הנאשם, דחה את הטענה בחקירתו הנגדית ועמד על כך שהדברים נאמרו על ידו בדיוק כפי שנכתבו. לא מצאתי מקום לפקפק בעדות השוטר. הסנגור הקשה בשאלות אך תשובות העד היו עקביות והאמור בדוח לא נסתר. עדויות יתר השוטרים ודוחות הפעולה שערכו מספקים הסברים לכך שלא נכחו בעת האזהרה ולא שמעו אותה ובאותו זמן ביצעו פעולות אחרות בדירה. ירון הלאל נכנס לאחד החדרים בדירה ושם תפס כמות גדולה של מוצגים (ת/1). בחקירתו הנגדית השיב שלא היה לו דו שיח עם החשודים (עמ' 12 ש' 21). עוד הוסיף שמפקד הצוות הוא זה שמודיע על הזכויות ומבצע אותן (עמ' 13 ש' 6) ולא הוא שהיה מפקד הצוות. יאיר פיטוסי הוזעק כדי לפרוץ את הדלת וציין מפורשות בדוח הפעולה שלו שלאחר פריצת הדלת איפשר לשוטרים להיכנס לדירה ואילו הוא עצמו נותר לעסוק בקיפול ערכת הפריצה וכאשר נכנס לדירה כעבור מספר דקות כבר היו שני החשודים עצורים (ת/14). מיד לאחר מכן הורו לו לתפוס את המוצגים שבחדר 1 וכך עשה. השוטר נבו בן חמו ציין בדוח הפעולה שלו (ת/15) שתפקידו בכוח היה "כוח סגירה בכניסה לבנין" ולכן נכנס לדירה רק לאחר כניסת הצוות.

17. הנאשם בעדותו לא התייחס כלל לנקודה זו ולא העיד על העדר אזהרה במהלך התשוא בשטח (עמ' 75). גם חברו לא העיד על כך ולא התבקש להתייחס לכך בחקירתו הנגדית. משקלה של טענה עובדתית שלא עלתה בעדות הנאשם ולא נבדקה עם חברו, אינו רב.

18. לא מצאתי פגם בתשוא שנערך בשטח ולא במשקל הדברים שמסר הנאשם.

טענת ההגנה - החזקת הסם לשימוש עצמי

19. תמונות המעבדה כוחן רב בהעברת הדין מכלל תיאוריה לכלל מציאות (ת/22). תמונה 3 חושפת בית גידול לשתיילים רבים וחדר שכל כולו למטרת גידול והגידול בהיקף משמעותי. בחדר זה אין כל פעילות אחרת אפשרית זולת גידול סמים. ציוד האוורור והתאורה הם משמעותיים וניתן להבחין בחומרי דישון ואביזרים נוספים לגידול. תמונה 22 המתעדת את החדר השני בדירה אף היא מגלה חדר שכולו גידול סמים והם גדלים יפה ובהיקף משמעותי. גם בחדר זה לא תיתכן כל פעילות אחרת זולת גידול סמים. החדר הנוסף בבית הוא סלון וגם בו ציוד חיתוך ואריזה (תמונה 32). אפילו המטבח בדירה מלא בצמחי קנביס בצורות שונות בשלבים שונים של הפקה במדפים, במקרר ובמגירות. תמונות המקרר מגלה כי יש בו קופסה גדולה ובה קנביס, מדפים ובהם שקיות קנביס ופרט לאלו אין במקרר או במטבח כל דבר המרמז על מגורים ועל שימוש למטרות שאין גידול סמים. גם אם אדם יכול להתגורר בדירה עולה בבירור השימוש המרכזי אם לא הבלעדי בה היה גידול סמים. בכך הדירה שונה מאד ממי שמגדל אדנית ובה סם או ממי שמגדל כמה שתילי סם בחצר ביתו. לכל אלו נוספים שני משקלים אלקטרוניים ושקיות אריזה. סך כל הכמות שנתפסה בדירת הנאשם (לפי שקילת מומחה ההגנה) היא 7,015.5 גר' (נ/5). החזקה הקבועה בחוק בדבר החזקת סמים שלא לשימוש עצמי מבוססת לא רק על כמות הסמים אלא נתמכת במקרה זה גם באופן הגידול המקצועי, היקף ההשקעה בגידול, נפח הגידול ביחס לשימוש בדירה, הסוגים השונים של שימוש בסמים, קיומם של משקלים אלקטרוניים ושקיות אריזה ועדויות שני חבריו של הנאשם.

20. גם כאשר החזקה המשפטית בעלת עוצמה עדיין עומדת לנאשם אפשרות לסתור אותה ולהקים ספק סביר לטובתו. במקרה שלפני לא עלה בידי הנאשם להפריך את החזקה או לייצר ספק סביר. הנאשם סיפר בעדותו על ניתוח קיצור קיבה שעבר בגיל 20 ועל תאונה קשה שעבר בשנת 2016. הנאשם הסביר כי צריכת קנביס מסייעת לו לווסת את המשקל, להתמודד עם כאבי בטן ועם השיקום לאחר ניתוח ביד שעבר בעקבות התאונה. כמו כן העיד כי מריחת שמן הקנביס על הצלקת שנותרה ביד לאחר הניתוח סייעה בהעלמת הצלקת. הניתוח והתאונה הוכחו ואני נותנת אמון בדברי הנאשם כי לתחושתו סייע לו השימוש בקנביס בשמירה על המשקל ובהחלשת כאבים. אני מבינה היטב עד מה חשוב וויוסות המשקל לאורח חי הנאשם ועד כמה יש לכך השפעה על תפקודו ועל תפיסתו העצמית.

עם זאת, הנאשם לא הצליח להראות כי הכמויות הגדולות שנתפסו, שבעה ק"ג סמים, והיקף הגידול המשמעותי שימשו לצריכתו העצמית בלבד. להיפך, התברר כי לצד השימוש העצמי עשה הנאשם שימוש נוסף בסמים ומעת לעת סיפק אותו גם לאחרים. בנוסף, לענין היקף הגידול והניסיון לטעון שכל הכמות שנתפסה נועדה אך לשימוש עצמי, לא מסר הנאשם פרטים מספיקים. כדי להפריך את החזקה לא די בעדות כללית לפיה "הכמות שבפועל [...] שאפשר להפיק מהם שמן היתה מאד קטנה" (עמ' 73 ש' 25). ראשית הנאשם עצמו הודה שלא רק השתמש בשמן אלא גם צרך את הסמים בעישון ועישון עם אחרים. שנית לא הובאה חוות דעת מומחה שתאשר את הנטען לגבי כמות השמן שניתן להפיק מכל השתיילים והצמחים שנתפסו ושלישית נמצאו ממצאים אוביקטיביים שלא ניתן להם הסבר על ידי הנאשם ביניהם שלוש חבילות של שקיות אטימה ושני משקלים אלקטרוניים (ת/15). זאת ועוד, הדירה לא נראתה כבית ייצור למסלול שמן בלבד אלא כבסיס להכנת מגוון מוצרי קנביס, חלקם לעישון, חלקם לשמן, חלקם למשקאות וחלקם לכדורים לבליעה. הנאשם עצמו סיפר שהעלים שנמצאו במקפוא הם לצורך "שייק שמרגיע את הקיבה" (עמ' 76 ש' 29). מסלול הפקת השמן שהיה אמור להסביר כמות גדולה של צמחים לשימוש קטן בכמות, בפירוש לא היה המסלול היחיד לשימוש בסמים על ידי הנאשם ואחרים.

21. הנאשם הסתבך בגרסת הפקת השמן וכמויות הסמים ומסר הסברים סותרים. מצד אחד טען שרצה להפיק עוד

גידול 'אחרון ודי' שיספק לו שמן די צרכו (ת/4 ש' 137 וש' 165) ומצד שני טען שהכמות שנתפסה היתה מספיקה תקופה מאד ארוכה לשימוש עצמי (עמ' 84 ש' 8). מצד אחד טען שהתכוון לגידול 'אחרון ודי' ומצד שני נתפסו בדירה 65 ייחורים שנועדו לגידול שתילים חדשים (עמ' 84 ש' 16) ומעידים על גידול מתמשך ותהליך פעיל לגידול נוסף.

סימני שאלה מרחפים גם מעל הטענה ש-65 ייחורים הם רק תכנית גיבוי. כמות השתילים הבוגרים שלכאורה טעונים גיבוי היא 18 בלבד ועל כן תמזה שכמות הגיבוי גדולה כמעט פי 4 מהכמות שהופקה. כמו כן לא ברור מדוע יש צורך בכלל בגיבוי כאשר 18 השתילים הגיעו בהצלחה לשלב הגזירה. בנוסף לא שוכנעתי ממתימנות הטענה שכוונת הנאשם היתה להמית את 65 הייחורים (עמ' 85 ש' 9). קשה להסביר השקעה כספית כזו בגידול שסופו השמדה. בדירה נמצאו סמים במגוון תצורות, שמן, קפסולות, פרחים מיובשים, שתילים, ייחורים, חלקי סם במקפא וגם שאריות סמים ארוזות בווקום. הרושם הוא שהנאשם לא זרק כלום. מכל חלק ניסה להפיק משהו ולכן אינני מקבלת את הטענה שהנאשם לא השליך דבר מכל השאריות אך בד בבד באמת התכוון להשמיד כמות משמעותית של גידולים מוצלחים ומושקעים.

22. בנוסף, לא היה ביכולתו של הנאשם להסביר כיצד מימן את ההשקעה הגדולה שנדרשה לגידול. דמי השכירות של הדירה 5,000 ₪. עלויות החשמל לגידול הסמים הכוללות תאורה ומיזוג אף הן יקרות ולדברי הנאשם נעות בין 2,000 לבין 2,500 ₪ בחודש. עלות הציוד כמה אלפי שקלים נוספים (ת/9 ש' 22). הנאשם העיד שאינו עוסק מורשה מחודש מרץ 2018 וגם אינו עובד כשכיר. למעשה לא הציג כל מקור הכנסה רלוונטי לתקופת גידול הסמים. לא עלה בידיו להבהיר מהי הדרך באמצעותה מימן היקף כזה של גידול ללא כל רווח.

23. הנאשם העיד על עצמו שלא נתן לא סיפק ולא מכר קנביס לאף אדם (עמ' 74 ש' 1). הנתון המרכזי שסתם את הגולל על טענה זו היה עדות שכנו של הנאשם שהעיד כעד הגנה. בעדותו סיפר שנהג לעשן יחד עם הנאשם בתדירות של פעם בשבוע או פעם בשבועיים כאשר לעיתים היה זה הנאשם שהביא את הסם לשימוש שניהם (עמ' 118 ש' 6, ש' 10). לאחר עדות זו דומה ששוב לא ניתן לדבר על שימוש עצמי בלבד וברור גם שלא מדובר בענין חד פעמי. לכך יש להוסיף את עדות חברו של הנאשם שנתפס איתו בדירה ואשר העיד שהגיע לדירה כדי לעשן (עמ' 26 ש' 32). הנאשם עצמו מסר בעדותו הראשונה שמדובר בחבר טוב שהגיע לדירה כדי לעשן איתו מתוך החומר שגידל (ת/5 עמ' 10 ש' 9). בהודעתו אישר הנאשם עישון החבר בדירה פעם אחת ביום שנתפס (ת/4 ש' 322). בבית המשפט כבר סיפר על שני מקרים בהם הגיע החבר לדירה (עמ' 87 ש' 8). בחקירתו הנגדית עלה לשלוש פעמים (עמ' 35 ש' 22) אבל גם לכך אני מתקשה להאמין. החבר עצמו העדיף לשתוק בסוגיה זו בחקירתו במשטרה (עמ' 29 ש' 7) ובבית המשפט טען לשני ביקורים בלבד. עדויות אלו על שימוש בסמים מתוך גידולי הסם שבדירה מצטרפות למה שאמר הנאשם עצמו בהודעתו הראשונה אז סיפר על אירוע בו סיפק מן הסמים למישהי חולת סרטן (ת/5 ש' 110 וש' 292). לאחר שקבעתי כי ההודעה קבילה הרי שהיא חלה גם לגבי אמרת הנאשם בדבר אספקת סם נוספת.

24. לסיכום פרק זה אני קובעת שלא עלי ידי הנאשם לעורר ספק סביר בדבר החזקה שבחוק ומכל מקום גם בלעדי החזקה הוצגו ראיות לאספקת הסם לאחרים הן בעדויות האחרים והן בדברי הנאשם עצמו. גרסת הנאשם לא סיפקה הסבר סביר לכמות הסמים שנתפסה, לשלבים השונים של הגידול, לשקיות האיטום והמשקלים ובנוסף נמצאו בה סתירות וחוסר הגיון פנימי אשר כולם יחד מחלישים מאד את מתימנות הטענה בדבר שימוש עצמי בלבד.

כמויות הסמים

25. טענה חלופית של ההגנה היא כי יש להרשיע את הנאשם בהחזקת סמים בכמות לא ידועה ולא בכמות הנקובה בכתב האישום או לכל הפחות לא בכל הכמות. הסנגור העמיד את הסמים לבדיקת מומחה מטעמו שיבחן את המשקל ובעקבות הבדיקה הוגשה חוות הדעת (נ/5).
26. הסנגור טען שבשל אופי השמירה של הסמים בשקיות אטומות, בחלוף הזמן נרקב החומר הביולוגי ועל כן לא יכול היה לבדוק את הסמים באמצעות מומחה מטעמו ולא ניתן היה להפריד בין חלקי הצמחים, בין ענפים לבין פרחים ועלים. לטענתו חוסר היכולת של המומחה לבדוק את הסמים מביאה לפגיעה מהותית בהגנת הנאשם.
27. ראשית יש להסיר מעל הפרק את שאלת היתכנות הבדיקה על ידי המומחה. לא מצאתי כל פגם באופן בו הועמדו הסמים לבדיקת מומחה ההגנה. המומחה לא התבקש לחוות דעתו בשאלה אם מדובר בסמים ומה סוגם כך שבדיקת החומר עצמה כלל לא העסיקה אותו (ראו השאלה לשמה נכתבה חוות הדעת בעמ' 2 לנ/5). המומחה גם אינו יכול לבדוק את החומר שכן אין לו מעבדה לשם כך (עדותיו בעמ' 103 ש' 16). סוגית סוג החומר שנתפס לא היתה במחלוקת כלל. הנאשם הודה שגידל קנבוס. לגבי היכולת להפריד בין חלקי הצמח, הגם שהמומחה התבקש לעשות כן והגם שלא יכול היה לבצע זאת בשל מצב הרקבון של החומר האורגני, ממילא מבחינה משפטית אין לכך חשיבות. צמח הקנביס מוגדר כולו כסם לרבות ענפים ועלים ועל כן ההפרדה לא היתה יכולה להשפיע על משקל הסמים.
28. באשר לסוגית השקילה, התברר בעת שמיעת הראיות שדווקא אריזה באריזות אטומות כפי שנהגה המשטרה משמרת את המשקל שכן גם אם הצמח נרקב, משקלו נותר ללא שינוי (מומחה מז"פ בעמ' 58 ש' 29 ומומחה ההגנה בעמ' 107 ש' 11). השיטה שביקש מומחה הגנה היא לשמור את הסמים באריזות 'נושמות'. אריזות אלו יאפשרו לנוזלים להתנדף וכך הצמח יתייבש ולא יירקב. מוסכם היה על הכל שבדרך זו לאחר שהצמח יתייבש משקלו יפחת בהרבה (מומחה ההגנה עמ' 106 ש' 5). לפיכך ברור ששיטה זו לא תוכל לסייע בבירור מחלוקת בדבר משקל הסמים ברגע התפיסה. להיפך. בדרך זה מובטח שהמשקלים ישתנו והמחלוקת תגדל.
29. הסנגור הפנה לפסיקה בענין נזק ראייתי ואבדן ראיה אלא שאין זה המקרה שלפני שכן הראיה קיימת ואף הועמדה לבדיקה בדרך ששמרה על המשקלים קרוב ככל שניתן לעת התפיסה.
30. הסנגור הפנה לפערים בין השקילה שנעשתה על ידי השוטרים בתחנה לבין השקילה במעבדה. מומחה מז"פ צדק בכך שאמר שהמשקל המחייב הוא זה שנשקל במעבדה (עמ' 64 ש' 13). המאזניים הנמצאים בתחנה אינם עוברים בדיקה וכיול בתנאים הקפדניים בהם נדרשת המעבדה לעמוד והם מספקים נתון בסיסי בלבד. בשקית 9 הפנה הסנגור לכך שהמשקל ברוטו שצוין על ידי השוטרים היה 210 גר' ואילו שני המומחים מצאו 35.5 גר' נטו. מומחה מז"פ הסביר שמדובר במוצג שתואר כקופסה ושקית והעלה אפשרות שבמשטרה נשקל יחד עם הקופסה (עמ' 64 ש' 25). גם טענות כי 18 שתילים ששקלו בדוח פעולה של השוטרים פוטוסי 815 גר' הפכו בהמשך ל- 2.692 ק"ג אינן מבוססות. על פי דוח הפעולה של השוטרים פוטוסי משקלם של 18 השתילים בשטח היה 815 גר' ברוטו (ת/14). בחוות דעת מז"פ נשקלו ונמצא כי המשקל נטו הוא 792.48 גר' ובחוות דעת מומחה ההגנה נמצא כי משקלם הוא 778.5 גר'. לא מדובר בפערים משמעותיים. הפער בין השקילה ברוטו בשטח לבין המשקל נטו ברור מטבע הדברים ומקורו בהבדל שבין ברוטו לבין נטו, בין שקילה בשטח לבין שקילה במעבדה. הפערים בין המומחים מוסברים בטיב המאזניים ובשקיות השונות (עמ' 62 ש' 3). כך או כך לא מדובר בפערים משמעותיים.

31. בדיקת המומחה מטעם ההגנה העלתה כי בחומר שנשקל על ידו היתה כמות של 7,015.5 גר' ואילו הכמות ששקל מומחה מז"פ היתה 7,063.79 גר'. הכמויות כמעט זהות. בחלק מן הסמים שקל קצת יותר בחלק קצת פחות אך בסך הכל מדובר בכמויות קרובות מאד. לא מדובר בבדיקה המפריכה את השקילה המשטרית או מצביעה על חוסר סבירות שבה. את הפער הקטן בין השניים הסבירו שני המומחים בכך שהשקיות שבהן ארוזים הסמים במז"פ אינן השקיות שנשקלו על ידי מומחה ההגנה. כמו כן מדובר בשני סוגי מאזניים שונים, הכיול שונה כך שגם בכך יש להסביר את ההבדלים הקטנים. זאת ועד בחינת התוצאות מלמדות על כך שהמאזניים של המשטרה רגישים יותר שכן המדידה נעשית במאיות גרמים בעוד שבאלו של מומחה ההגנה הרגישות היא בחצאי גרמים בלבד. בסופו של דבר גם מומחה ההגנה הסכים שהמשקלים והפערים סבירים וכי לא מצא נקודה חריגה ביחס לשקילה (עמ' 107 ש' 30) ואף לא טעות או שגיאה באופי העבודה ובדפי העבודה של מומחה מז"פ (עמ' 103 ש' 7).

32. שקית שסומנה בספרה 1 משכה תשומת לב מיוחדת. מומחה ההגנה ציין ששקית זו, שבה נתפסו 1,900 גר' קנבוס, היתה סגורה בסיכות שדכן למרות שהיו גם סימנים של סגירה בחום. המומחה קבע שהשקית נסגרה בחום ולאחר מכן בסיכות שדכן לאחר שמאן דהוא קרע אותה (עמ' 98 ש' 28). ממצא כזה יכול להתיישב עם סמים שהוכנסו לשקית או שהוצאו ממנה. האפשרות שהכניסו סמים נוספים לשקית לאחר שנפתחה אינה עולה בקנה אחד עם הכמויות שנשקלו. ברגע התפיסה שקל השוטר 1,970 גר' ברוטו ובמעבדה מצא מומחה מז"פ 1,900 גר' כלומר משקל קטן יותר. הסנגור אכן סבר שמישהו נטל סמים מהשקית ואותה אפשרות הועלתה גם על ידי המומחה מטעמו (עמ' 108 ש' 1). לחיזוק הטענה הפנה לפער המשקל שבין מומחה מז"פ ששקל את השקית במשקל 1,900 גר' לבין משקל על פי מומחה ההגנה שהיה 1,844 גר'.

הוצאת סמים מתוך השקית אינה מזיקה להגנת הנאשם, בניגוד לאפשרות שמאן דהוא הוסיף סמים ושתל סמים שאינם קשורים אליו. שנית וזה העיקר, מומחה מז"פ הפנה בחקירתו הנגדית לכך שכלל המוצגים שנבדקו על ידו הושמו יחד בשקית אחת וזו נאטמה בחום. שקית זו הגיעה לבדיקת מומחה ההגנה כשהיא עדיין אטומה באותו אופן מבלי שאיש פתח אותה (סעיף 5 לחוו"ד ההגנה, עמ' 60 ש' 11 ועדות מומחה ההגנה בעמ' 107 ש' 27). לגבי סגירת שקית 1 בסיכות ולא באיטום בחום הסביר המומחה בחקירתו הנגדית שאין נוהל המחייב סגירה כזו או אחרת וכי יתכן ששקל לבצע בדיקות נוספות ולכן הותיר אפשרות כזו בדרך של סגירה בשדכן (עמ' 60 ש' 5). המומחה הסביר שכלל הוא יכול להסתפק בסגירת שדכן כאשר החומר צמחי ומסיבי והצורך באיטום בחום עולה במקרים אחרים בהם נבדקת אבקה ויש חשש שתתפזר או שתתאדה (עמ' 59 ש' 2).

לגבי הפער של 56 גר' בין המומחים השיב מומחה מז"פ שיתכן שנוזלים התאדו (דבר שמתיישב עם זה שהשקית זו לא היתה אטומה אלא סגורה בסיכות) וכן הסביר שיתכן פער במאזניים באמצעותם נערכה המדידה או בשקיות השונות בהן השתמש מומחה ההגנה.

33. אני דוחה את טענת ההגנה שאופן שמירת הסמים גרמה להשחתת המוצג (עמ' 100 ש' 21) ולא מצאתי הצדקה עניינית לשימוש במונח חריף זה. להיפך. השימור בשקית אטומה הוא הדרך היחידה שבה יכול מומחה ההגנה לבקר את השקילה שנערכה במז"פ בתנאים דומים, כך גם על פי מומחה ההגנה עצמו (עמ' 106 ש' 5). לא מצאתי כי משהו בשקילת מז"פ נעשה באופן פגום או מנוגד לנהלי העבודה או בדרך שיש בה לפגוע בהגנה. מומחה מז"פ סיפק את מלוא ההסברים והתשובות בחקירה נגדית וחוות דעתו נותרה יציבה ללא כל ערעור על משקלה הראייתי. המאזניים המשטרתיים עוברים כיוול אחת לשנה על ידי חברה חיצונית, עוברים אימות יומי במעבדה וכמו כן נשמרים במקום קבוע מבלי שמזיזים אותם ממקומם וכל אלו מגבירים את מהימנות הבדיקה. אני מקבלת את האמור בחוות הדעת של מז"פ כבסיס מהימן לקביעת משקל הסמים שנתפסו.

שרשרת סם

34. ביום התפיסה בדירת הנאשם היו שלושה שוטרים שערכו דוחות תפיסה: השוטר הלאל שתפס את המוצגים בחדר 2 (ת/1), השוטר יאיר פיטוסי ערך דוח תפיסה למה שנתפס בחדר 1 (ת/14) והשוטר נבו בן חמו שתפס מה שהיה במטבח ובסלון (ת/15). כל מוצג תואר במילים ואלו שנחזו כסמים הוכנסו לשקיות שקיבלו מספרי ברקוד. בשלושת הדוחות מצוין בסוף שהועברו לחוקר אדנה אלעזר. שלושת הדוחות נכתבו ביום התפיסה ובסמוך לה בתאריך 19.6.18 בשעות הלילה. כעבור מספר שעות, למחרת בבוקר בתאריך 20.6.18, נכתב טופס לוואי למוצגים חתום על ידי החוקר אדנה אלעזר (ת/3) ובו בקשה לבדיקת הסמים במטא"ר. 16 מוצגים נתפסו על ידי השוטרים בשטח וקיבלו מדבקות ברקוד ו-16 מוצגים מופיעים בטופס הלוואי ונושאים אותן מדבקות. באותו יום 20.6.18 בשעה 13:15 מוסרת השוטרת לילך לוי 14 מוצגים למעבדת מז"פ. המוצגים שנמסרים על ידי נושאים אותן מדבקות שמופיעות בדוחות הקודמים. חוות דעת מז"פ מתייחסת ל-14 מוצגים ונוקבת באותם מספרי ברקודים ותיאורים (ת/20). קיים אם כן רצף בין התפיסה, הפקדת הסמים בחדר המוצגים, הוצאתם משם למחרת בבוקר והעברתם למעבדה.

בעיה בשרשרת המוצג

35. כפי שעולה מהסקירה לעיל, שני מוצגים שנתפסו על ידי השוטר בן חמו בשטח יצאו מחדר המוצגים ולא הגיעו למעבדה. מדובר במוצגים 3 ו-7 בדוח הפעולה של השוטר (שקיות שמספריהן מסתיימים בספרות 588 ו-540) אשר סומנו על ידי השוטר, נרשמו כמוצג אך לא הגיעו לבדיקת המעבדה במטה הארצי. מדובר בנוזל החשוד כשמן קנאביס שנתפס בארון המטבח ובתשע קופסאות שתכולתן לא ידועה. החוקרת שביצעה את ההעברה לא נשאלה לגבי היעדרות שני המוצגים וגם לתביעה לא היה הסבר להיעלמותם (עמ' 130 ש' 25). השאלה היא האם העובדה שנוזל ותשע קופסאות לא הגיעה למעבדה צריכה להביא לשלילת הממצאים שכן הגיעו. ההלכה הנוהגת בהקשר זה מצויה בע"פ 987/02 **מדינת ישראל נ' זביידה**, פ"ד נח(4) 880, 896, שם פסק בית המשפט העליון באלו המילים:

"צודק אפוא בא-כוחם של המשיבים בטענתו לפנינו כי נפלו פגמים באופן הסימון של הדלתות האמורות ובהוכחת שרשרת העברתן. ליקויים אלה מחייבים התייחסות וטיפול מצד הממונים על החקירה על-מנת להבטיח הקפדה רבה יותר על נוהלי תפיסה וסימון של מוצגים, ולכך נתייחס בהמשך הדברים. עם זאת לפי השיטה הנוהגת אצלנו, אין לומר כי פגמים בניהול חקירה - ובכלל זה ליקויים בסימון מוצגים ובתיעוד שרשרת העברתם - בהכרח יורדים לשורש ההליך המשפטי; יש לבחון קבילותה ומשקלה של כל ראיה על-פי מכלול נסיבות העניין, ובייחוד לפי סוג הפגמים, בהתחשב בשאלה אם היה בפגמים כדי לקפח הגנתו של הנאשם (ראו והשוו ע"פ 5390/96 אבומדיעם נ' מדינת ישראל [9], בעמ' 45-46).

פגם בשרשרת הסם עשוי להביא לזיכוי אדם כאשר נותר ספק האם הסם שנבדק הוא הסם שנתפס, האם הוחלף, האם הושתל (ראו תפ"ח (ת"א) 40008/98 **מ"י נ' גלדסון** בפסקה 140). במקרה דנן לא נותר ספק שכזה. הסימון הברור בשטח יחד עם המסירה לחוקר וממנו יחד עם טופס לוואי למעבדה בתוך יממה יחד עם ההתאמה בין התיאור וסוג המוצג כל אלו אינם מותירים בליבי ספק כי מדובר באותם מוצגים שנבדקו. הסימון במספור ובדיקתו בכל שלב של מעבר הסמים גם הוא מפחית את החשש כי קרתה שגיאה בבדיקת המוצגים.

36. החוסר במוצגים מצביע על אי תקינות בעבודת המשטרה אולם לא בדרך שפוגעת בהגנת הנאשם. כל

המוצגים שנבדקו ניתנים לשיוך בקשר רצוף בין רגע התפיסה לבין רגע הבדיקה במעבדה. המוצגים שנתפסו סומנו במספר ותוארו בתיאור פיזי ונשמר רצף בין השוטר לחוקר שקיבל אותם לבין שוטר משרד המוצגים שהעבירה את המוצגים לבדיקה למחרת היום במעבדת מז"פ. בעוד שחסרון המוצג צריך להביא לבדיקה במשטרה של אופן הטיפול במוצגים ואולי לבירור מיוחד של גורלם של שני אלו שנעלמו, אין הוא מצדיק ביטול כתב האישום שהוגש ביחס לסמים שנתפסו בדירתו, סומנו ונבדקו במז"פ.

טענות לגבי שרשרת המוצג

37. הסנגור הפנה לכך שמזכר של השוטר אדנה אלעזר לגבי קבלת המוצגים (ת/2) נכתב בדיעבד כשבועיים לאחר האירוע ותוך הסתמכות על דוחות הפעולה של השוטרים ולא על זיכרון ממשי (וכך אישר החוקר בעמ' 17 ש' 1). מבחינה עובדתית אכן כך היו הדברים. מבחינה מעשית, אין חשיבות למזכר שנכתב בדיעבד. בזמן אמת נכתב טופס הלוואי למוצגים (ת/3) על ידי השוטר ויש בו תיעוד של העברת המוצגים שנתפסו לרשם המוצגים (עמ' 14 ש' 25). הסמים אוחסנו על ידי החוקר בחדר נעול המיועד לאחסון סמים (עמ' 14 ש' 31). הסמים הוכנסו לחדר בשעת לילה והמתינו שם עד שרשם המוצגים יגיע בבוקר ותפקיד הרשם להעביר את המוצגים למעבדות השונות (עמ' 15 ש' 14). אינני רואה פגם בכך שהשוטר לא מסר את הסמים ידנית לרשם שכן זה אינו בתחנה בשעות הלילה. די ברישום המוצגים ובהכנסתם לחדר המוצגים המיועד להם ואין צורך בשמירה אנושית עליהם ובתיעוד כל רגע ורגע מחיי המדף שלהם. גם אם היו תפיסות נוספות באותו לילה והוכנסו מוצגים נוספים לחדר (דבר שהחוקר לא ידע להשיב לגביו בעמ' 15-16), כל עוד הסימון נעשה באופן מסודר והחדר נשמר נעול, יש שוטר שהעיד שהכניס את הסמים לחדר ושוטרת שהעידה שלקחה אותם משם לבדיקה, עמדה המשטרה בנטל המוטל עליה. לא מצאתי צורך להוסיף דרישות של שמירה אנושית על הסמים, מילוי דוחות נוכחות לגביהם או הפרדה בין המוצגים שנתפסו בתפיסות שונות לחדרים נפרדים לכל תפיסה ותפיסה. כמובן ככל שתעלה טענה לענין קונקרטי של ערבוב סמים, השתלת סמים נוספים או כל פגם אחר בזדון או ברשלנות, יהיה צורך לבחון את הטענה. במקרה שלנו לא הונח בסיס ראיתי מצד הנאשם שיהיה בו להחזיר את הנטל פעם נוספת אל המאשימה.

38. הסנגור הפנה לכך שאין טופס חתום על ידי השוטרת לילך לוי שהעבירה את הסמים למעבדה בירושלים ומאשר קבלת הסמים לידיה. לא מצאתי צורך במזכר כזה. השוטרת העידה שהמשימה להעביר את הסמים לבדיקה היא טופס הלוואי של המוצגים (ת/3). על הטופס כתוב מפורשות שמדובר בבקשה לבדיקה ואף מצוין כי קיימת דחיפות ('בהול') וכי הסמים מיועדים לבדיקה במעבדה האנליטית במטא"ר (ראו עדותה בעמ' 96 ש' 28). על הטופס חתום השוטר אדנה שהוא השוטר שגם קיבל לידיו את הסמים והכניס אותם לחדר המוצגים. העובדה שאותה שוטרת לא יכלה להסביר מדוע אין מזכר שכתבה ובו היא מפרטת קבלת הסמים (עמ' 94 ש' 18) אינה שוללת כוחם של הממצאים החיוביים. בפועל יש מזכר ובו בקשה להעביר את הסמים וכעבור כמה שעות מזכר קבלת הסמים במטא"ר תוך ציון העובדה שהתקבלו מאת השוטרת לילך לוי (ת/10). השוטרת הסבירה שרק לרשם המוצגים (שזה היה תפקידה בתחנה) יש מפתח לארון הסמים והטופס ת/10 מלמד על כך שלקחה את הסמים והעבירה אותם ישירות לירושלים (עמ' 97 ש' 9).

39. הסנגור העלה תהיה כיצד על מוצגים 4 ו-8 שתפס יאיר פיטוסי לא מופיעים ראשי התיבות של שם השוטר בבדיקת המעבדה. לשוטר פיטוסי לא היה הסבר לכך (עמ' 40 ש' 20) אולם מומחה מז"פ העיד כי לפעמים אינו מצוין ראשי תיבות אם הכתב אינו ברור לו (עמ' 62 ש' 19). מכל מקום המומחה העיד שלשקית יש גם מספר וגם אפיון כך שלא ניתן להתבלבל בשקית (עמ' 62 ש' 20) וכן כי בעת קבלת הסמים במעבדה נבדקת תחילה התאמה בין השקיות ומספריהן. בעת פתיחת השקיות הוא מתאר את תכולתן (עמ' 56 ש' 21). השוטר פיטוסי

תיאר בדוח הפעולה פרחים החשודים כסם במתקן ייבוש במשקל 250 גר' ברוטו ותיעד הכנסתם לשקית מוצג שמספרה מסתיים בספרות 593. אותו מספר הגיע למז"פ ונשקל 232.39 גר' נטו. בשני המקרים תואר חומר צמחי והמשקלים מתאימים. כך גם במוצג שתואר על ידי פיטוסי כשאריות חומר במשקל 990 גר' ברוטו נשקל ותואר במז"פ כחומר צמחי במשקל 880 גר' נטו.

טוב היה לו הובאו שקיות המוצג לבית המשפט ושאלת ראשי תיבות של השם היתה מקבלת מענה ברור אך לאור התשובות שניתנו וההתאמה בין תיאור הפריטים באופן מילולי, התאמה במספרי המוצג והתאמה במשקלים, לא קם ספק סביר לטובת הנאשם.

עבירה של הפרעה לשוטור

40. הנאשם טען בעדותו שכאשר הגיעו השוטרים לדירה היה יחד עם חברו במרפסת מאחורי דלת סגורה. כאשר שמע את הדפיקות בדלת ונכנס לדירה הבחין שהדלת מכופפת. הנאשם חשש מאד והסביר שאם היה מתקרב לדלת כדי להציץ בעינית מיהו שדופק על הדלת, היתה הדלת נחבטת בעוצמה על פניו. בשל הפאניקה והמיקום של הדירה בדרום ת"א נבהל ונמלט לדירת השכן דרך המרפסת. לטענתו רק בשלב מאוחר יותר כאשר השוטרים דפקו על דלת הדירה הסמוכה הזדהו כשוטרים וגילוי זה הגיע כצפירת הרגעה נוכח החשש לחייו.

41. סירוב לפתיחת הדלת כך שהשוטרים נאלצו לפרוץ אותה בכוח כדי לבצע עבודתם עונה על החלק העובדתי של סעיף העבירה. על מנת לזכות את הנאשם עלי להשתכנע שלא התקיים היסוד הנפשי כלומר שהנאשם לא היה מודע לכך שמדובר בשוטרים. כדי שניתן יהיה לקבל הטענה נדרש הנאשם להסביר כיצד לא שמע את פניות הראשונה של השוטרים וההסבר שנתן הוא הימצאו מאחורי דלת סגורה של המרפסת כך שלא שמע את קריאות השוטרים אלא רק את הדפיקות בשלב שבו כבר התרחש תהליך הפריצה אל הדירה (עמ' 75 ש' 8).

42. בניגוד לכך דוחות הפעולה מתארים תנועה בדירה כבר בשלב הראשון שמצביע בבירור על כך ששמעו אותם אך בחרו להתעלם.

השוטר יצחק וקנין ציין שלאחר שהריח ריח חזק של סמים הנחה את השוטור ירון לדפוק על הדלת תוך כדי הכרזת 'משטרה' ודרישה 'לפתוח את הדלת'. השוטור ציין ששמע צעדים מתוך הדירה אך למרות שהמשיכו לדפוק על הדלת ולהכריז שמדובר במשטרה לא פתחו את הדלת (ת16).

השוטר ירון הלאל ציין אף הוא בדוח הפעולה (ת1) ששמע מדירת הנאשם רעשים וצעדים. השוטור דפק וצעק "משטרה לפתוח את הדלת" ואז חדלו הרעשים אך לא היתה תגובה לדרישה לפתוח את הדלת וגם לא לקריאות "משטרה לפתוח את הדלת או שאני פורץ אותה".

מהדוח של השוטור יאיר פיטוסי עולה שהוזעק למקום לאחר שהתברר שיש צורך בפריצה של הדלת וגם הוא דפק בעוצמה על הדלת קרא שמדובר במשטרה והזהיר על הפריצה ושוב לא קרה דבר (ת14). לא מדובר אם כן באירוע אחד אלא בשני חלקים נפרדים שבכל אחד מהם קראו השוטרים לפתוח את הדלת והזהירו בקול כשוטרים. תיאורי הנאשם לפיהם נבהל מהדפיקות השניות אינו מספק הסבר סביר מדוע לא פתח את הדלת בחלק הראשון של האירוע עוד לפני שנעשה שימוש בפטיש ואינו מספק הסבר לכך שהשוטרים שמעו קולות מתוך הדירה.

43. לא מצאתי כל טעם לדחות את עדויות השוטרים השונים מהם עלה בבירור שאנשים נכחו בדירה בעת שהזהירו ובחרו להתעלם מהקריאות ולא לפתוח. עדויותיהם היו מהימנות, נותרו יציבות בחקירה נגדית וריבוי מחזק זו את

זו. לכך יש להוסיף שגם החבר אור לא העיד על היותם מאחורי דלת סגורה שמנעה מהם לשמוע את המתרחש.

44. בהעדר הגנה אני קובעת שהנאשם ביצע עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. עם זאת אציין כי דרגת החומרה של העבירה במקרה זה אינה מן הגבוהות והנאשם התעשת במהירות וכאשר פתח את דלת השכן, מסר את מלוא פרטיו ושיתף פעולה באופן מלא.

סוף דבר

45. בדירת הנאשם נתפסו סמים בצורות עיבוד שונות ובשלבי הפקה שונים. סך הכל נשקלו הסמים על ידי מעבדות המשטרה במשקל כולל של מעט יותר משבעה ק"ג נטו. לאור העדויות שנשמעו והראיות שהוגשו אני מרשיעה את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום, בעבירות גידול והכנת סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א)+7(ג) רישא לפקודה הנ"ל ובעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

46. המזכירות תעביר העתק הכרעת הדין לעיון מפקד תחנת שרת- יפתח על מנת שישקול צורך בבדיקה היעלמות שני מוצגים וקרע בשקית סמים כאמור בסעיפים 32 ו-35-36 להכרעת הדין.

ניתנה היום, ח' אלול תשע"ט, 08 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים.